

JAK TO VIDĚT TATĚNEK, JAK MAMINKA - 1

Ášter½, 28 duben 2015

Určitě hodně z vás zná staťký vtip, kdy tete zápisy ze dvou deníků: ona je zoufalá, neb on pševněly, nařvaný, zádumčivý, nemluvný... a tak se drásá výtkami, co provedla, že on se s ní určil, ale docela stoprocentně určil chce rozejít... snaží se mu vřemotně vyhovět. Udělá báje nou veštmí, pšvedve pšímó hurisk Popře svými obavami a depkami pštránek... On nadržsne jen krátké konstatování: Sparta prohrála, věa byla super a sex ještrá víc...

Nařla jsem prima knížku, kde je podobným stylem popisováno jedno mladé manželství. Neodolám, a kousek z ní vám dnes "obtisknu":

(Pro jednodušší určení, kdo co psal, je to nadepsáno znaky - pro ženu, pro muže)

Úklid aneb fatální selhání evoluce Je jen pár věinností, ke kterým mám bytostný odpor a které odmítám vykonávat. Dáší má domácí kvašení sádla, ten smrad nevytráte nejmí mášic, posedávání s ostatními matkami na pískovnici, kde se pravidelně dozvídám, jak jsem mizerná matka (ne, že bych to nevdála, ale nemusí mi to připomínat cizí lidi), a pak úklid. Ten mi vadí ze všeho nejvíc. Jde totiž o naprosto nesmyslnou a marnou věinnost a tím já se ze zásady vyhýbám. Máte se snažit sebevíc, ale v domácnosti obývané dvěma psy, jednou kočkou a jedním umělecky nadaným batoletem (počmárá, co máže a na co dosáhne) se pošádek udržet nedá. Zvěci chlupy se z nějakého záhadného důvodu vyskytují snad i v jogurtech. Nejdív jsem pšemýšlela, jestli nemám zařalovat mlékárny, že vyrábí zmetky plně chlupě, ale pšim bližším ohledání jsem zjistila, že jde nejšastěji o srst našeho Haryka. Jeho chlupy jsou nezaměnitelné, vždy do poloviny černé a pak bílé, takže bych u soudu asi nevyhrála. Navíc pokud s vámi žije malé dítě, vyskakují na vás kostičky lega na nejméně pravděpodobných místech, třeba ve sprše, v troubě nebo v nudlové polévce. Nemluvě o tom, že naše dcera pravidelně pošádá výpravy po městě se všemi svými plyšáky, jejich pošet si netroufám odhadnout. Ale pšim cestě na záchod potkám nejméně dva slony, tři kočky a deset jiných oblud. I když žádné nekupuju, množí se u nás doma geometrickou šmou. Sama k životu pošebuju spoustu časopisů, novin a dalších nesmyslných papírů. Plus zhruba dvě stě pedesát kabelek, které je taky nutné někde skladovat. Uznejte sami, že s tímhle materiálem (šžením domácnosti) se pošádek prostě udržet nedá. Tak proč bych měla vyvíjet zbytečnou aktivitu? Celý život jsem si vystála s hromádkovým systémem. Když něco hledám, leží to v konkrétní části konkrétní hromady věcí, takže nevidím důvod, proč sváž pšístup k němu. Navíc jsem nedávno šetla, že děti žijící v ne zrovna vypiglované domácnosti mají mnohem lepší imunitu a méně alergií. A co bych pro své malé zlatíčko neudělala, že? x x x x x x

Bože, oni vás vykradil! vykřikla moje matka, když jsem ji k nám pšivedl poprvé na návštěvu. Na první pohled to tak skutečně vypadalo. Na zemi ležely poházené kabelky, z nichž trčely kapesníčky, časopisy a neřádně lahve s vodou, a okolo nich se válely boty, ponožky, kalhotky, bundy a kousek od psí misky s granulemi se povalovala penženka moje ženy. Jako ukázaný Spartakus visely na otevřených dveřích do dětského pokoje kolikeryšaty. Byl to jistě hrůzostrašný pohled. Tedy pro někoho, kdo nežije s mojí manželkou. Nohou jsem matce umetl mezi poházenými věcmi cestičku (okolo které se vytvořily zhruba pšmetrové závěje) a uvažil jí kafe. Tedy hned potom, co jsem z jídelního stolu smetl hromadu novin, okoralých šenek, vyhodil tři šnilá rajčata a ševněly vzbudit manželku. Myslím, že ten den jí má matka pšestala zbožovat a od té doby jí prostě jenomšrespektuje. Má starší bratr má opačný problém. Žije v úklidovém pekle. Jeho manželka luxuje dvakrát denně a každé veštmí utírá prach. Když si chceme, nedejbože, otevřít skleničku vína, musíme srolovat v kuchyni koberec a schovat ubrus, pro bychom "určil" něco vylili. Zdá se, že evoluce v tomto pšipadě fatálně selhala. Podle všech výzkumů, které jsem provedl mezi svými známými, jsou ženy v pšistupu k úklidu bu jako moje manželka, nebo jako manželka švagrová. Nic mezi. Co s tím? Pochopil jsem, že jsou muži, kteří pošádek po manželce vyřadují za a jiných nátlakových způsobů, a potom ti, kteří zahanbují naše silnýšrespektují pohlaví a zašnou uklízet sami. A co já? Uzavřel jsem s manželkou dohodu, že když mi koupí smeták, sávo a jar a pšimí vytírání podlahy zvedne nohy, budu uklízet já. Ne, vážně. Jednou za třináct dnů uklízím já a jednou si zase moje manželka zaplatí šenu na úklid. Proč se kvůli pár centimetrům smetl na podlaze hádat, že? A když náhodou jeden z nás zapomene, prostě si na podlaze odhrnu cestičku.

no, tak strašně to tam snad asi není.... :-)

Protože jsme u dlouho neměli žádnou soutěž - pochopitelně, o ceny - tak ji tímto dnes zahajují. Soutěž nejlepší krátký text na téma, zadané vždy tou jednou právě publikovanou kapitolou. Budou ukázky třeba, soutěží proto o nějaké knížky!

Své texty pošlete e-mailem na adresu daniela zavináč kudlanka.cz. Poté bude uveřejněn a budete bodovat, jak se vám líbí. Ten u vás nejúspěšněji vyhraje návod, jak přeměnit manželství!

Nezapomeňte proto uvést své jméno a adresu...

Takže soutěží otázka č. 1: jak se daří organizovat úklid u vás doma?